

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἡ Γέννησίς Σου, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς γνώσεως. ἐν αὐτῇ γάρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες ὑπό ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, Σέ προσκυνεῖν τόν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης, καί σέ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε, δόξα σοι.

ΚΟΝΤΑΚΙΟ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟ

Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε, ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ ἀγγέλων καί τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι παιδίον νέον, τόν πρό αἰώνων Θεόν.

ΚΟΝΤΑΚΙΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ὑπερούσιον τίκτει καί ἡ γῆ τό σπήλαιον τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δέ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι, δι' ἡμᾶς γάρ ἐγεννήθη παιδίον νέον ὁ πρό αἰώνων Θεός.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός. ἀκολουθήσωμεν, λοιπόν, ἔνθα ὀδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων ἀνατολῆς τῶν βασιλέων. Ἄγγελοι ὕμνουσιν ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραλοῦσιν ὠδήν ἐπάξιον, δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες τῷ σήμερον ἐν σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου καί Θεοτόκου, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ, τί ἐκθαμβεῖσαι τῷ ἐν σοί; Ὅτι ἄχρονον υἱόν χρόνῳ ἐγέννησα, φησί, τοῦ τικτομένου τήν σύλληψιν μή διδαχθεῖσα. Ἄνανδρος εἰμί, καί πῶς τέξω υἱόν; ἄσπορον γονήν τίς ἐώρακε; ὅπου Θεός γάρ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστός ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας.

Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς μητρός; Πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καί ὡς ἠδύοκησεν. Ἄσαρκος γάρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκόν. Καί γέγονεν ὁ ὢν, ὁ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς. Καί μή ἐκστάς τῆς φύσεως μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη Χριστός, τόν ἄνω κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ

ΩΔΗ Α΄

Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστός ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστός ἐπί γῆς ὑψώθητε. ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ καί ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνύσατε, λαοί, ὅτι δεδόξασται.

ΩΔΗ Β΄

Τῷ πρό τῶν αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καί ἐπ' ἐσχάτων ἐκ παρθένου σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ, βοήσωμεν. Ὁ ἀνυψώσας τό κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ, Κύριε.

ΩΔΗ Γ΄

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καί ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὅρους ὁ αἰνετός κατασκίου δασέος, ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου ὁ ἄυλος καί Θεός, δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ΩΔΗ Δ΄

Θεός ὢν εἰρήνης, Πατήρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλής σου τόν Ἄγγελον εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν. Ὅθεν θεογνωσίας πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες δοξολογοῦμεν σε, φιλόανθρωπε.

ΩΔΗ ΣΤ΄

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο, τῇ παρθένῳ δέ ἐνοικήσας ὁ Λόγος καί σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἧς γάρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τήν τεκοῦσαν κατέσχευεν ἀπήμαντον.

ΩΔΗ Ζ΄

Οἱ παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρός ἀπειλήν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός ἐστῶτες ἔψαλλον. Ὁ τῶν πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

ΩΔΗ Η΄

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος ἐξεκόνισε κάμινος τύπον. οὐ γάρ οὐς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδέ πῦρ τῆς Θεότητος Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν. Διό ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τόν Κύριον καί ὑπερυψούτω εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

ΩΔΗ Θ΄

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τήν τιμιωτέραν καί ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον ὀρώ καί παράδοξον. οὐρανόν τό σπήλαιον, θρόνον χερουβικόν τήν Παρθένον. τήν φάτνην χωρίον. ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος Χριστός ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.